

תת"ע 7400/04/22 - מדינת ישראל נגד צבי זגלשטיין

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 7400-04-22 מדינת ישראל נ' זגלשטיין
בפני כבוד השופטת שרית קריספין

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה ע"י ב"כ עו"ד גנון

נגד

צבי זגלשטיין

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 19.8.21, הודעת תשלום קנס בגין נסיעה משמאל לקו הפרדה רצוף, שאין לימינו קו קטעים (להלן - הדו"ח), עבירה על תקנה 36(ג) לתקנות התעבורה.

הנאשם כפר באישום המיוחס לו וטען: "אני כופר. נכון שנהגתי במקום אבל לא חציתי קו הפרדה".

ביום 12.7.22, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

מטעם המאשימה, העיד רס"ב אייל שוחט, עורך הדו"ח והוגשו הדו"ח, שסומן ת/1 וסרטון ממצלמת הגוף של העד, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד.

פרשת התביעה

ע"פ גרסת המאשימה, ביום 19.8.21, בסמוך לשעה 17:19, נהג הנאשם באופנוע בכביש 4, מכיוון דרום לכיוון צפון ובהגיעו לק"מ 114.7, נצפה על ידי עד התביעה, שעמד במקום לצורך אכיפה, כאשר הוא נוסע משמאל לקו הפרדה רצוף, שאין בצדו קו קטעים.

העד סימן לנאשם לעצור את הרכב, סייע לו להגיע למקום בטוח, הסביר לו את מהות העבירה ורשם מפיו את הדברים הבאים: "הנהג טוען כי השוטר עמד מתחת לגשר אני נסעתי בנתיב השמאלי שמימין לקו ההפרדה הכפול מימיני היו

מכוניות בנסיעה איטית תוך כדי העיכול (כך במקור-ש.ק.) (כפי הנראה נשמטה המילה "רכב"-ש.ק.) דחק אותי הצידה. לאחר מכן האטי (כך במקור-ש.ק.) ועברתי לימין מתחת לגשר והשוטר עצר אותי. הסטייה של הרכב הייתה מעל מרחק של 200".

העד נשאל והשיב כי הוא משרת כ-33 שנים במשטרה ונוהג לבצע אכיפה במקום.

ב-2, נתן לראות את המתואר בעמוד 4 לפרוטוקול, שורות 8 עד 10.

העד נחקר והשיב כי מהרגע שהבחין בעבירה ועד שהורה לנאשם לעצור, חלפו כשתי דקות.

העד נשאל לגבי התנועה במקום והשיב כי הייתה תנועה ערה של כלי רכב, אך אינו יודע לומר באיזו מהירות נסעו כלי הרכב.

העד נשאל והשיב כי הבחין בנאשם מגיע משמאל לקו הפרדה, הפעיל את מצלמת הגוף וכאשר הנאשם הבחין בו, הוא סטה ונעמד מאחורי רכב. העד השיב כי אינו חייב להפעיל את המצלמה לצורך תיעוד העבירה.

העד נשאל אם היה עמו שוטר נוסף והשיב כי ייתכן והיה שוטר נוסף במקום, אבל הוא רוכב לבד על האופנוע והיה לבד עת הבחין בעבירה.

העד נשאל והסביר כי עמד בשמאל לדרך, נגד כיוון התנועה והבחין בעבירה ובנאשם מגיע לכיוונו.

העד נשאל כיצד שמר על קשר עין עם הנאשם, אם היה צריך לעצור את התנועה כדי לאפשר לנאשם לעצור במקום בטוח והשיב כי הבחין בנאשם והתקדם לעברו, תוך שהוא עוצר את התנועה על מנת שלא להיפגע.

הנאשם טען בפני העד כי לא יכול היה לראות את קו הפרדה, ממקום עמידתו מתחת לגשר, בגלל העיקול בכביש והעד השיב כי עמד משמאל לקו הפרדה והיה לו שדה ראייה פתוח לעבר הנאשם ולכן, הבחין בו גם מנסה להסתתר מאחורי רכב, לאחר שסימן לו לעצור.

הנאשם הציג בפני העד סרטון ותמונה וביקש את התייחסותו- העד השיב כי התמונה צולמה במרחק לאחור ממקום עמידתו וכי הסרטון צולם מהצד השני של גדר הפרדה ולכן, הזווית ממנה צולם, אינה זהה לזווית ממקום עמידתו.

בסיכומיה, טענה התובעת כי גרסת הנאשם אינה סבירה, נוכח המרווח האפסי בין רכבו לקו הפרדה, בעת שרכב מימין דחק אותו הצידה.

פרשת ההגנה

על פי גרסת הנאשם, הוא נהג בנתיב השמאלי מבין 3 נתיבים בכיוון נסיעתו, משמאל לכלי הרכב שנסעו באותו נתיב ומימין לקו הפרדה וכי לא הייתה לו כל סיבה לנסוע בשול.

לגרסתו, רכב שנסע מימני, דחק אותו הצידה ובתגובה, נסע הנאשם לאחור, האט, נתן לרכב לעבור, נעמד מאחוריו והמשיך בנסיעה, כל זאת, מבלי שחצה את קו ההפרדה.

הנאשם נחקר והשיב כי נסע מימין לקו ומשמאל לכלי הרכב וכאשר הרכב כמעט "עלה" עליו, הוא האט, נתן לרכב לעקוף ונסע מאחוריו.

הנאשם נשאל מדוע נסע משמאל לכי הרכב בנתיב השמאלי והשיב כי כך נסע, אבל לא חצה את קו ההפרדה.

הנאשם נשאל והשיב כי העד יכול היה לראות אותו, אבל לא את קו ההפרדה.

התובעת הציגה לנאשם את ת/2 ושאלה אם ניתן היה לראות את קו ההפרדה והנאשם השיב בחיוב.

לשאלת בית המשפט, השיב הנאשם כי נסע כל העת משמאל לכלי הרכב ולא חצה את קו ההפרדה, גם כשהרכב דחק אותו שמאלה.

בסיכומיו טען הנאשם כי הייתה תנועה ערה של כלי רכב במקום, אבל לא פקק תנועה והעד לא יכול היה לראות את קו העצירה, בשל גדר ההפרדה והעיקול בכביש וכן, טען כי סטה מאחורי הרכב שדחק אותו ולא בגלל שהבחין בעד.

דין והכרעה

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמים ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. עד התביעה תיעד באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. העד ציין את מקום עמידתו, כיוון נסיעת הנאשם ותיאר את האופן בו סטה ימינה מאחורי רכב עת הבחין בעד מסמן לו לעצור. העד שמר על קשר עין עם הנאשם עד לעצירתו.

2. עדותו של עד התביעה הייתה עניינית, עקבית ולא נסתרה בחקירה נגדית. העד עמד על כך שהבחין בבירור בביצוע העבירה וכי היה לו שדה ראייה פתוח, בניגוד למצג אותו ניסה הנאשם להציג באמצעות סרטון ותמונה שצולמו, לטענת העד, שלא ממקום עמידתו.

3. גרסת הנאשם מאידך, הייתה בלתי סבירה ולא אוכל ליתן בה אמון. הנאשם העיד כי נסע כל העת בחלק השמאלי ביותר של הנתיב השמאלי, משמאל לכלי הרכב. ניתן היה לראות ב-ת/2 כי מדובר במרווח קטן ביותר, עד אפסי ממש, מקו ההפרדה ועל אף האמור, עמד בתוקף על כך שלא חצה את קו ההפרדה, גם כאשר רכב שנסע לימינו, סטה לעברו ולגרסת הנאשם עצמו, "כמעט דחק אותי מהכביש". לטעמי, אין כל אפשרות כזאת, שגם תוך כדי סטית הרכב לעבר אופנועו של הנאשם, יוותר הנאשם בתחומי הנתיב, שכן אז, היה אמור להיות מגע בין כלי הרכב.

4. האופן בו תיאר הנאשם את תגובתו לסטייה של הרכב לעברו, אף היא אינה סבירה בנסיבות המקום והמרחק האפסי בין כלי הרכב.

5. נוכח האמור, אני דוחה את גרסת הנאשם, לרבות באשר לנסיבות בהן הבחין בו העד מנסה ל"הסתתר" מאחורי רכב ומאמצת את גרסת המאשימה באשר לנסיבות ביצוע העבירה.

לאור כל האמור לעיל, ולאחר ששבתי והזהרתי עצמי, שכן עדות יחידה הוצגה בפני במסגרת פרשת התביעה, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירה כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י' אלול תשפ"ב, 06 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים